

[Johan Nielsen.]

ja, så godt, at der endda begyndte at lyde røster fra Shetlands- og Orkneyøerne om, at man ville tilbage til Danmark.

Mit råd til regeringen og finansudvalget skal derfor være dette: tag venligt mod de henvendelser, som kommer fra det færøske landsstyre! Jeg ved, at landsstyret ønsker investeringsfonden på 60 mill. kr. fordoblet. Personlig tror jeg, det var bedst, om den blev tredoblet; så ville vi efter min mening på en rimelig måde kunne løse alle de opgaver, som i dag trænger til at løses på Færøerne. De medlemmer af finansudvalget, som har været på Færøerne, må give mig ret i, at man dér i høj grad kan konstatere fremgang, en fremgang som måske ingen andre steder i verden. Og når jeg samtidig understreger, at denne økonomiske og materielle fremgang absolut ikke har virket demoraliserende på det færøske folk, så skulle det være en fornøjelse at bidrage til at genopbygge Færøerne.

Lad mig så også slutte med mit lille hjertesuk, det, som ligger mig så meget på sinde. Man husker, hvad Cato sagde, hver gang han sluttede en tale i det romerske senat:

„Praeterea censeo, Carthaginem esse delendam!“

Mit hjertesuk er det: kan de færøske forfattere, som kun skriver på færøsk, ikke blive ligestillet med deres kolleger, som skriver på dansk?

Evald Kristensen: Ja, ligesom det spørgsmål om de færøske forfattere, som det ærede medlem hr. Johan Nielsen nu har rejst, har været drøftet tidligere her, sådan har også det emne, jeg vil beskæftige mig med, været rejst her i folketinget.

Spørgsmålet om beskæftigelse til de arbejdsløshedsramte områder har jo været rejst her i folketinget gang på gang; jeg tror, at det sidst var hr. Søren Jensen, der gjorde det under første behandling af finanslovsforslaget, hvor han samtidig takkede de afgåede ministre for deres indsats og gav udtryk for ønske om, at de nye ministre ville møde problemet med den samme interesse som de afgåede ministre.

Efter den debat, vi har haft her, ikke mindst om de sparebestræbelser, regeringen har sat ind for, og som mit partis ordfører,

hr. Lysholt Hansen, har gennemgået, skal jeg skåne folketinget for at få dem gennemgået én gang til. Men efter debatten her med påfølgende afstemning om ændringsforslagene tror jeg, at i hvert fald mange af venstres vælgere, ikke mindst ude i landkommunerne, er blevet skuffede over de ændringsforslag, der nu er vedtaget. Der er jo her tale om en nedskæring eller om en nedsat stigningstakt, som vil ramme ikke mindst de nordjyske arbejdsmænd hårdt, og arbejdsmændene er nu engang den hårdest ramte gruppe, vi har. Af de ca. 50.000 ledige, vi har, udgør arbejdsmændene ca. 50 pct. — ja, i Nordjylland, i Thisted, Hjørring og Ålborg amter er man med de udsigter, der er for beskæftigelsen, nærmest ovre i det, man kalder en permanent arbejdsløshed. Jeg ved, der er andre områder, f. eks. Bornholm, der vel også i den forbindelse bør nævnes. Når jeg tænker på, at en tredjedel af landets samlede ledighed findes i de tre nordjyske amter, så finder jeg, at arbejdsløsheden er en trussel, som alle kræfter skal samles imod.

Når jeg nævnte arbejdsmændene specielt, er det, fordi det er den første gruppe, der mærker usikkerheden, så snart beskæftigelsen svigter. Arbejdsmændenes og specialarbejdernes arbejdsløshedskasse har i tiden fra 1. april 1967 til 16. marts 1968 udbetalt i alt 227 mill. kr. i understøttelse, og heraf er alene de 183 mill. kr. udbetalt i tidsrummet fra 1. oktober 1967 til 16. marts 1968. Jeg tror, at alene disse tal taler deres alvorlige sprog til os alle.

Men også ind i de faglærtes rækker mærker man arbejdsløsheden. Når der for øjeblikket af de samlede statsanerkendte arbejdsløshedskasser udbetales 18 mill. kr. om ugen, altså 3 mill. kr. om dagen, så forstår man, at det er kravet om arbejde, der lyder, fremfor om understøttelse, og ikke mindst den dag da understøttelsen helt hører op. Vi har gennem udbygning af specialarbejderskoler skabt en dygtig arbejdskraft, som er parat til at gå ind i industrien, der flytter ud til egnsudviklingsområderne, og jeg er glad ved den enighed, der er i folketinget om, at vi skal videreføre egnsudviklingsloven. Det er klart, at jeg beklager den nedskæring, der er sket her, men forstår efter den tekniske gennemgang, handelsministeren gav af egnsudviklings-